

Šabo Viešpats

***Pagrindinė eilutė: "Nes Žmogaus Sūnus yra
šabo Viešpats".
Mato 12, 8.***

***Pasirinktos Rašto eilutės
Mato 12, 1-8***

Ketvirtajame Dievo įsakyme, duotame Izraeliui per Mozę, sakoma: "Atsimink šabo dieną, laikydamas ją šventą. ... Ją nedirbkite jokio darbo". (Iš 20, 8-11). Hebrajiškas žodis "šabas" reiškia "ilsėtis". Dešimt Dievo įsakymų buvo įstatymo sandoros, privalomos kiekvienam žydui, pagrindas.

Tačiau Jėzaus tarnystės metu daugelis religinių vadovų tapo formalistais, prie Dievo duotų įsakymų pridėdami nelogiškų, žmogaus sukurtų apribojimų, užuot mokę tikrosios kiekvieno Dievo nurodymo prasmės ir principų. Jėzus tai smerkė ir, kalbėdamas apie religinius vadovus, sakė: "Jie suriša sunkius, nepatogius krovinius ir užkrauna juos ant kitų žmonių pečių". Mato 23, 1-4

Toks pavyzdys užrašytas mūsų pamokoje, kai fariziejai apkaltino Viešpaties mokinius, kurie, per šabą eidami pro kviečių lauką, patręšė rankose keletą grūdų ir juos suvalgė, nes buvo alkani (Mt 12, 1). Fariziejai tai suprato kaip šabo pažeidimą. Jėzus pareiškė, kad jie nepažeidė šabo įsakymo, teigdamas: "Šabas padarytas žmogui, o ne žmogus šabui". (Morkaus 2, 27). Tada Jis pacitavo, ką padarė Dovydas. Atsitikus nelaimei, Dovydas paprašė sau ir savo vyrams šiek tiek parodomosios duonos, kuri šabo dieną buvo nuimta nuo Padangtės stalo ir kurią valgyti galėjo tik žydų kunigai. Jie nebuvo kalti prieš Dievą. Mato 12:3,4; 1 Samuelio 21:1-6; Kunigų 24:5-9

Tada Jėzus fariziejams patvirtino savo autoritetą aiškinti Įstatymą, sakydamas, kad čia yra "didesnis už šventyklą". (Mt 12, 6). Kaip viengimis sūnus, Jėzus buvo Dievo kalbėtojas, todėl tinkamas mokytojas, galintis žydams išdėstyti tikrąją Įstatymo reikšmę, įskaitant su šabu susijusią prasmę ir principus. (Jn 12, 49-50; 14, 10; 17, 8). Mūsų Viešpats pabrėžė: "Jei būtumėte žinoję, ką tai reiškia: Aš pasigailėsiu, o ne aukosiu, nebūtumėte pasmerkę nekaltųjų". (Mt 12, 7; Oz 6, 6). Kitaip tariant, jei fariziejai būtų į tai atsižvelgę, jų mintys būtų

buvusios gailestingesnės, atitinkančios Dievo principus, ir tai būtų sutrukdę jiems pasmerkti Jo mokinius, kurie nebuvo kalti dėl jokio šabo dienos įsakymo pažeidimo.

Daugelis Jėzaus stebuklingų išgydymų per Jo žemiškąją tarnystę buvo padaryti šabo dieną. (Mk 1, 21-27; 3, 1-6; Lk 13, 10-17; 14, 1-6; Jn 5, 1-17; 9, 1-16). Tai pranašavo išgydymo darbą, kurį Jis atliks žmonijos pasauliui per didįjį šabą - Mesijo amžių. Izaijo 35:5, 6, 10

Asmeninė pamoka, kurią galime pasimokyti iš šio pasakojimo, yra tokia: kritiškumas ar kaltės ieškojimas rodo gailestingumo, meilės stoką. Ar turime meilės dvasią, kuri "nemano pikto", neįtarinėja blogio, neieško kituose klaidų ir nepriskiria jiems blogų motyvų? (1 Kor 13, 5). kažkas kažkada išmintingai pastebėjo: "Ten, kur meilė plona, ydos yra storos". Paulius rašė: "Meilė yra įstatymo vykdymas". (Romiečiams 13,8.10). Meilės turėjimą rodo gailestingumas draugams, broliams, žmonijai ir net priešams. Įsiklausykime į šią svarbią mūsų Viešpaties Jėzaus pamoką ir stenkimės ją kasdien taikyti savo gyvenime.